

Σε μελέτη 1.390 εθελοντών από την Στοκχόλμη, οι επιστήμονες ανακάλυψαν πως όσοι είχαν τα υψηλότερα επίπεδα βακτηρίων στην επιφάνεια των δοντιών και των ούλων τους, είχαν 80% περισσότερες πιθανότητες πρόωρου θανάτου.

Οι ερευνητές λένε ότι η μόλυνση και η φλεγμονή διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο σε έναν στους πέντε καρκίνους. Το ίδιο ακριβώς ισχύει και για την ουλίτιδα, η οποία προκαλείται από την οδοντική πλάκα και έχει σαν αποτέλεσμα την κακοσμία του στόματος, αιμορραγία των ούλων και, εάν δεν αντιμετωπιστεί εγκαίρως, υποχώρηση των ούλων και τελικά απώλεια των δοντιών.

Η πλάκα, με τη σειρά της, δημιουργείται από τη συσσώρευση βακτηρίων, τα οποία βρίθουν στα δόντια που δεν καθαρίζονται σχολαστικά.

Προγενέστερες μελέτες την έχουν συσχετίσει με χρόνια προβλήματα υγείας, όπως η καρδιοπάθεια – εύρημα που αποδίδεται στο ότι τα βακτήρια που προκαλούν ουλίτιδα μπορεί κάποια στιγμή να εισέλθουν στην κυκλοφορία του αίματος και από εκεί να φτάσουν σε όλο το σώμα.

Στη νέα μελέτη, οι ερευνητές παρακολούθησαν τους εθελοντές τους επί 24 χρόνια, αρχίζοντας το 1985. Όλοι οι εθελοντές ήταν 30άρηδες και 40άρηδες όταν άρχισε η περίοδος παρακολούθησης, ενώ σε τακτά χρονικά διαστήματα συμπλήρωναν ερωτηματολόγια για τον τρόπο ζωής τους.

Οι ερευνητές αξιολογούσαν επίσης τακτικά την στοματική υγεία τους, καταγράφοντας τα επίπεδα της οδοντικής πλάκας, της τερηδόνας, της ουλίτιδας και της απώλειας δοντιών.

Κανένας από τους εθελοντές δεν είχε πολύ εξελιγμένη ουλίτιδα (περιοδοντική νόσο), αλλά όλοι είχαν διάφορα επίπεδα οδοντικής πλάκας στα δόντια και στα ούλα τους.

Μέχρι το 2009, 58 από τους εθελοντές είχαν πεθάνει, με τους 35 από τους θανάτους να οφείλονται σε καρκίνο. Το 35% των εθελοντών που είχαν χάσει τη ζωή τους ήταν γυναίκες.

Η μέση ηλικία των θανάτων ήταν τα 61 χρόνια για τις γυναίκες και τα 60 για τους άνδρες, γράφουν οι ερευνητές στην επιθεώρηση «BMJ Open». Οι εθελόντριες που είχαν χάσει τη ζωή τους, είχαν πεθάνει κυρίως από καρκίνο του μαστού, ενώ οι άντρες από διάφορους καρκίνους.

Οι εθελοντές που είχαν χάσει τη ζωή τους είχαν πολύ περισσότερη οδοντική πλάκα απ' ό,τι εκείνοι που επέζησαν. Στην πραγματικότητα, τα ούλα και η επιφάνεια των δοντιών τους ήταν πλήρως καλυμμένη με οδοντική πλάκα, με βάση τις καταγραφές των ερευνητών.

Στους υπόλοιπους εθελοντές, η κάλυψη δοντιών και ούλων με πλάκα ήταν πολύ λιγότερο εκτεταμένη.

Ακόμα και όταν οι ερευνητές έλαβαν υπ' όψιν άλλους, τεκμηριωμένους παράγοντες κινδύνου για καρκίνο, όπως η ηλικία, το κάπνισμα και το μορφωτικό επίπεδο, η συσχέτιση μεταξύ οδοντικής πλάκας και πρόωρου θανάτου από καρκίνο παρέμεινε ισχυρή.

newsbeast